

ՀԻԱՆՏԱԿԻ ԽՆԿԱՐԿՈՒՄ

Ի ԽՈՐՈՇ ՄՐՏԻ՝ ՊԱՏԿԱՌԱՆՔՈՎ ՈՒ ՃԱՎՈՎ

Հարգելի «Լուսարար», Զեզ ենք դիմուն մենք՝ Շուշիի մանկավարժական ուսումնարանի (այժմ՝ Արսեն Խաչատրյանի անվան պետական հումանիտար թուլք) 1970-ական թվականների շրջանավարտներս: Անողոր ճակատագործ մենքը տեղահանվել ենք Շահումյանից, Գետաշենի ենթաշրջանից, Գանձակից, Խոմայիլիից, այսօր ապրում ենք մեր նախների բնորրանից, հայրենի եզերքից հեռու՝ պահպանելով հայկական ու կարոտը օտար ափերում, հոգևոր հայրենիք դարձնելով մեր ոսկեղենիկ մայրենին, սիրելով, պահպանելով և բազմապատկերով մեր հնանության կրպանը:

Երիտասարդական վար օրերի ներշնչանքով ենք հիշում մեր ուսանողական տարիները Ծուշիում՝ հարազատ կրթօջախում, մեր սիրելի դասախոսների աստղաբերյալ, որի փայլուն աստղն էր հարգարժան մանկավարժ Ալբերտ Խաչատրյանը՝ բնավորությամբ բարի, հայրական հոգատարությամբ թուորի ծիրաններից մեզ փոկարար:

Սեր կյանքի ամենատպավորիչ ու պայծառ հիշողությունները կապված են ուսումնարանի հետ, որտեղ անցել են մեր պատանեկության փոթորկուն օրերը: Սեր կրթօջախն ու դասախոսները մեզ ավանդեցին ազնիվ ապրելու ու արաթելու, ողջ կյանքուն ծննդարտությունը սիրելու և դրա հաճար պայքարելու մեծագույն արվեստը: Այս- տեղ ամեն ինչ այնքան պարզ էր ու անկեղծ:

ՄԵՆՔ ԱՊՎՈՐԵցիՆք՝

ԹԵ ԻՆՉՎԵՆ ԱՊԻՄ ԱՎՐԵԼ ԼՅԱՆՔՐՈՒԾ,
ԹԵ ԻՆՉՎԵՆ ԱՊԻՄ ՋԱյել ԼՅԱՆՔՐԻՆ,
ԹԵ ԱՇԽԱՐՀՈՒԾ ԻՆԾՆ Է ԱՆԳԻՆ,
ԹԵ ԱՇԽԱՐՀՈՒԾ ԻՆԾՆ Է ԷԺԱՆ...

Ու երբ դժվար ու հեշտ պահերին, արևոտ ու ցուրտ օրերին հանկարծ հուշերի ձևով հաշում է հարազատ ուսումնարանը՝ որպես հին ու բարի ժամանակների վերիուշ, ջինց ու երազով լեցուն կյանքի խորհրդանիշ, լցում ենք քաղցր ու ուժ տվող մի զգացումով, որ ոչ-չի հետ փոխել չի լինի:

Ուրեմն, ինչ հարթության վրա էլ լինենք, ինչ բարձունքի էլ որ հասած լինենք, կյանքի աստիճանին հերթական քայլը դնելիս պետք է հիշենք մեր ուսումնարանը, որովհետև անեն ինչի հիմքն է կարևոր, ինքը, որ ստեղծվել է տարիներ առաջ:

Սեզ անչափ ոգևորել է Զեր թերթում տպագրված «Կաստակաշատ մանկավարժը, հասարակական գործիչը» հոդվածը՝ նվիրված մեր սիրելի դասախոս Ալբերտ Խաչատրյանի ծննդյան 80-ամյակին: Նա բարձր է գնահատվել պետականորեն՝ պարգևատրվելով «Կաչագան Բարեպաշտ» մեդալով, արժանացել Ծուշիի պատվավոր քաղաքացու կոչման: Նա հիմնում էր Արցախ աշխարհի հաղթարշավի բոլոր ձեռքբերումներով, օրեցօր վերականգնվող հայրենի Ծուշիով:

Սակայն դժվար է հաշտվել այն դառը մտքի հետ, որ մեզ հետ չէ բոլորիս կողմից սիրված ու հարգված անձնավորությունը՝ դեռ եռանդում, գործունյա, ավյունով լեցուն... և այս իրենից հետո թողեց բարու, սիրո, նվիրվածության, ընկերության, բարեկամության անմար հետափի:

Հիսուն տարիների հեռվից մենք՝ շրջանավարտներս, հիշեցինք մեր հարգարժան Ա. Խաչատրյանի սրտառուչ պատգամները՝ ծեռք բերած մանկավարժական գիտելիքները կյանքում կիրառել սրբությամբ: Մենք ստացանք մեր սիրելի դասախոսի սրտի հոլով ու զերմուռյունը, նուրբ հոգու անսպառ լույսը, հոգատարությունն ու քննչությունը: Կյանք տարանք ավանդույթներով հարուստ հարազատ կրթօջախի կանարների տակ ստացած գիտելիքները, նվիրվեցինք հայրենի դպրոցականների կրթության ու դաստիարակության վեհականությամբ:

առաքելությանը՝ նայենին դարձնելով լուսի ճառագայթ:

Սակայն 1992-ը խաթարեց մեր բնականոն կյանքը. մենք տեղահանվեցինք, ցովեցինք աշխարհով մեկ, բայց չմոռացանք մեր կրօջախն ու սիրելի հասախոսներին: Տեսանք բազում դժվարություններ՝ հայացըներս հառած մեր գեղատեսիլ հայրենի եզերքին, մեր օջախների:

Տեսակից մեր գեղաշուր բնակավայրերը, Վերադարձնային լուսական տրներն մեր փելական օռական հասերն օքական մ

Նաև ու ազգովի տոնեսէք մեր փրկված օրքանուն, հայրենի օջախուն։ Մեր սիրելի Խաչատրյանը սերտ կապ ուներ մեզ հետ։ Դանացանցով հաղորդում էր այն մեծագույն հաղթանակների, հաջողությունների, ճեռքբերումների մասին, որ իրականացվում են Արցախում։ Նա ուներ բազում երազանքներ, մտահացումներ, որոնցով ոգևորում էր մեզ՝ հայրենի եզերքից հեռու ապրողներին՝ վերադառնալու, տեսնելու, հիանալու։

Այսօր խորապես ցավում ենք մեր սիրելի մանկավարժի մահվան առիթով՝ սգալով, որ այլևս չենք լսելու նրա բարի խորհուրդները: Սրտի թրիթով ու անհուն երախտագիտությամբ կիշշենք սիրելի ուսուցչին, մեր էության մեջ նա կապի հավերժ, ինչպես մայրենին ու հայրենիքը հավերժ: Նա մանկավարժ էր մեծատառով, մեծ՝ ուսուցման տաղանդով, իմաստնությամբ: Բարի հոգով նա մեզ ցույց տվեց կյանքի ծըմարիտ ուղին:

Խոր կսկիծով, հիշատակի հավերժ պահպանումով
Շուշիի մանկավարժական ուսումնարանի
տաղբեր տարիների շրջանավարտներ
Օրիսասարանի Զաշնուրունիք

ԱՐԺԵՔԱԿՈՐ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

ճակատագրին
գամված հարա-
զատ ժողովրդի ու
ծաղկուն քաղաքի
անսփոփ բախտը...

Հայոց Ծուշին իր
գոյության ընթաց-
քում հոշոտվել և
ծվատվել է վայրագ
ցեղերի խարդախ
ասպատակություն-
ներից ու կոտորած-
ներից, տմարդի
ջարդերից ու ահա-
պատուր անենա-

կուլ հրդեհներից: Քաղաքի սալահատակված փողոցներում քանի՞-քանի անգամ է հեղվել հայի արյունը, թալանվել եկեղեցիներ ու հայաստեղօօցախներ, մողբվել ծերուկներ ու մանուկներ, ավերվել Աստծո տներ ու ասեղնագործ զմայլաքով բռձկած Խաչքարեր, հային վայել ու հային պատվարեր տաճարներ, հեթիաքասաց կամարակապ կամուրջներ, Աստծո հետ նենախոսող Խորաններ, շարականներ ու աղոքքներ մրմնջացող Խաչվաններ ու ողբացող լուսաճառ Աստվածահեղ մոմեր... Քավ լիցի: Յայը Կրկին Վերակերտել ու ասեղնագործել է Շուշին, հոգի ու մարմին նվիրել նրան:

Եվ այսօր, երբ հինավուրց Թագուհին կրկին փթթուն քաղաքի կերպար է ստացել, ապա Շուշիի դժվարին այդ ազատագրական պայքարում կրկին փայել է մեր խիզախ ազատանարոտի գինվորը, նրա աննահանջ ու չհատվող բազկի ուժը... Ալբերտ Խաչատրյանը մեր Ազատանարոտի առավել հայտնի մարտիկներին ևս պատվավոր տեղ է հատկացրել՝ զետեղելով կենսագրական տեղենություններ, տասնյակ անգամ ստուգված ու նորեն վերստուգված և հավաստված փաստեր ու տարեթվեր...

Գրիք արժեքավոր ու լավագույն կողմերից մեկն էլ, ահավասիկ, տասնյակ նկարների տեղադրումն է: Լուսանկարներ, որոնց մի մասը հազվագյուտ է՝ տառապանքով ու դժվարությամբ հայթայթված կամ պեղված: Գրքում երկու մանուկ ծավալով երեք խումբ ներդիրներում պարփակված պատմական, նորօրյա և ավերված Շուշիի ընտրանի լուսանկարներում հաճադրված է լեռնային գեղեցկուհու արյամբ վանկարկված անցյալի ողբերգական, իսկ այսօր հերոսական օրերի զարկերակը: Շուշին թիրախ էր քոչվոր խավարանով ցեղի հոգեբան խեղված կանեփագլուխ հետնորդների համար: Երկի թե ի հակադրումն այս գորշության, ավազակային վայրենի ըմբռստանքներին ի հակաշշո, հուզախտիկ հնչեղությամբ հենցում է Ալբերտ Խաչատրյանի միտքը առ այն, որ «աշխատանքը խոնարհման ու մեծարման տուրք է անվանի շուշեցիներին, նրանց թողած մեծարժեք ու ազգանվեր ժառանգությանը»: Ենիշտ ու ամփոփ արձնորում, որի առաջ անսքող նվիրվածությամբ ու սիրատածությամբ խոնարհվում է Խաչատրյանը:

Իր թե՛ թեկանված ու անբեկ, թե՛ ապերված ու լուսայգի արփիի պես փթռող, թե՛ հոչոտված, բայց և ձնձաղիկ հոլզախորհվ գույներով ճերմակ ու անափ ձյուներում ծիկրավիճ տվող մշտավառ խոյացող հայատունկ ծառ է մեր Շուշին, մեր քագը, մեր Յաղթանակը, մեր խաչանախչ Արեգակը: Եվ երից ճիշտ է Արցախի անվանի ու հարգված վաստակավոր մամկավարժ Լարիսա Ղազարյանի խոսքն առ այն, որ Ալբերտ Խաչատրյանի տարիների տքնանքի արդյունքը վերաճել է մի գրքի: Գիրք «պատվարժան շուշեցիների մասին, որոնք բռղել են հետագիծ հասարակական կյանքում, մեծ ներդրում ունեն գիտության, տեխնիկայի, կրթության, բժշկության, արվեստի, քատրոնի, քաղաքականության բնագավառներում: Նրանք բարձր հոգևոր կերտվածքի կնիքը կրող ինաստուն մարդիկ են՝ հմուտ գորավարներ, գիտնականներ, ծանապարհորդներ, բարերարներ, բժիշկներ, օռոճառապաններ»:

Բարեկամություն

Իրոք արժեքավոր գիրը է ստեղծել Ալբերտ Խաչատրյանը: Արժեքավոր ու լուսածիր: Սա հաղթանակ է: Արված ու ասված մնայուն փաստագիր մի խոսք: Մեր՝ արցախիներին խոսք՝ անկաշառ, ամրակուռ ու բոլորին պատվաբեր:

ՍԵՐԳԵՅ ՄԱՐԿՈՍՅԱՆ ՌԴ, ՊՈԿՐՈՎ

ՈՒՍՈՒԹՅՈՒՆ

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ ՓՈՐՁՈՒԽՈՒՅՔԱՆ ԸՆԴԱՆԵՐԱՅՈՒՄ

Նոյեմբերի 18-ին Մեսրոպ Մաշտոց Համալսարանի նիստերի դահլիճում ընդհանրացվեց այս ուսումնական տարվա մանկավարժական փորձությունը կլոր սեղանի տեսքով՝ «Հանդիպում մեկ բաժակ թեյի շորֆ» կարգախոսով էր: Մասնակցում էին ռեկտոր Դոնարա Գարբինյանը, պրոռեկտոր Էլենորա Յայրապետյանը, փորձությունը ղեկավար Մելքոն Արքունական, պրոֆեսորադասախոսական կազմը, ուսանողներ, փորձությունը մասնակիցների: Հավաքված էին Ստեփանակերտի Ե.Զարենցի անվան հ.7 հիմնական դպրոցի տնօրեն Անահիտ Պողոսյանը, փոխնօտըն Մարգարիտա Գրիգորյանը, հայոց լեզվի և գրականության ուսուցչության նախարարի լուսաւորության ուսուցչության համար, ուսաւորության լեզվի և գրականության ուսուցչության համարական դպրոցումը վարում էր տողերի հեջինակը:

Փորձությունը ընդհանրացմանը նախորդել էր

ուսանողների և դպրոցի փոխնօտըն Գայանե Զարարյանի նախաձեռնությամբ կրթօջախում կազմակերպված «Ուսեծամիկ աշուն» խորագրով հետաքրքիր ու բովանդակակից միջոցառումը՝ հայերեն, անգլերեն, ուսւերեն: Աշակերտները ներկայացրին նաև տիկնին կարույրը:

Ինչպես նշեց համալսարանի ռեկտոր Դ. Գարբինյանը, միջջառանձն նպատակն է ընդհանրացնել փորձությունը ընթացքում ուսանողների կատարած աշխատանքը, վերհանել բացքությունը, մշակել հետազարդ անելիքների պահ-ժամանակի, ուսանողներին նախապատրաստել մասնագիտական գործունեության, ապահովել դպրոց-բուհի կապը:

Քննարկների նախավար հնարավորություն տվեց մասնակիցներին լինել անմիջական, անկեղծ, զարդարած աշխատանքը, վերհանել բացքությունը, մշակել հետազարդ անելիքների պահ-ժամանակի, գիտականորեն հիմնավորված կարծիքների բուռն քննարկումներով, բանավեճով...

Ուսանողները ներկայացրին իրենց նկատառումներն ու դիտարկումները: Սարենիկ Մկրտչյանը, Ստելլա Հայրումյանը, Ուրազնանա Ասրյանը, Կարինե Դավթյանը, Ռինա Ասրյանը, Մարիամ Հասանյանը, Ելենա Կամգինան կատարեցին մանկավարժական փորձությունը այն առումով, որ կապվեցին դպրոցին, մանկավարժական աշխատանքին: Պարզվեց, որ ինքնանապատակ չեն ընտրել մանկավարժի մասնագիտությունը, պիրում են դպրոցը, ուսուցիչներին, երեխաներին և անհամբեր սպասում են, թե երբ պետք է սկսեն իրենց գործունեությունը դպրոցում: Ասացի՝ կաշխատեն հաճույքով, մեծագոյն նվիրումով ու սիրով:

Ուսանողների՝ դպրոցի հանդեպ սերը պայմանակիցների նախադպրոցում ուսուցիչների մոտ փորձությունը անցնելու հանգամանքով, դպրոցի տնօրինությունը վերաբերումը:

Դ. 7 դպրոցի տնօրեն Անահիտ Պողոսյանը նշեց, որ ՍՄՇ ուսանողները փորձությունը ժամանակ միշտ ցուցաբերում են ակտիվություն և եռանդուն աշխատանք:

Անդրադարձ եղավ ամառային փորձությունը, որն անց է կացվել նախադպրոցական հիմնարկում (մանկապատելի տնօրեն՝ Սուսաննա Ավշարյան): Ուսանողներն ուրախությամբ էին հիշում ամառային հետաքրքիր փորձությունը անմոռանալի օրերը: Ոգևորված պատմում էին իրենց կատարած աշխատանքին:

Անփոփելով՝ նշենք, որ մանկավարժական փորձությունը՝ որպես մասնագիտական կրթության կարևորագույն բաղադրամաս, իրականացրել է առաջադիր խնդիրների լուծումներն ու իր գործառությունը, իսկ փորձությունը ընդհանրացումը ընդհանրացում հասել է իր նպատակին:

Շնորհակալությունը մանկավարժական փորձությունը գործնարար բոլոր մասնակիցներին և նվիրյալներին....

Ամա ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ
ՍՄՇ դաստիարակ, մ.գ.թ., դոցենտ
ԿԳՄՆ ԿՊՏ իրենց

Նախադպրոցական տարիքի երեխան պետք է տիրապետի որոշակի հմտությունների, խոսքային կարողությունների, մաքենատիկական ունակությունների, միջավայրի, երաժշտության և

մարտունում շավառապարտեցների դաշտում պարբերաբար բաց պարապմունքներ անցկացնելու: Սա լավագույն տարբերակ է դաստիարակների աշխատանքը

նագետ Ամուշ Յովսեփյանը, շրջանի մի շաբթ նամակապարտեզների դաստիարակներ, հենց այս նախատակն էին հետազնուում:

Ավագ՝ «Մանուշակ» խմբի դաստիարակ Արեգա Յայրապետյանի պարապմունքը գրանանչությունից էր, թեմա՝ «Ծանոթացում «Ա» հեյլյուն-տախտ գիտելիքների ամրապնդում»:

Պարապմունքը սկսվեց երեխաների ողջոյնի խոսքով, նաև՝ աղոքով, որ օրը լինի խաղաղ ու բարի: Դաստիարակը տարբեր խաղերի միջոցով հնտորեն ամփոփեց սաների գիտելիքները: Այնուհետև կախարդական արկղից հայտնվել էր թեմային պարապմունքը:

Միջանց ներկայացմելու, օրինակելին առանձնացմելու համար: Օրերս ճարտարի Ներսես Ավագյանի անվան հ.1 նամկապարտեզում կազմակերպված բաց պարապմունքները, որոնց ներկա էին շրջապահապմի աշխատակազմի կազմակերպված կապահովության մասնակիցները:

Միջանց ներկայացմելու, օրինակելին առանձնացմելու համար:

Օրերս ճարտարի Ներսես Ավագյանի անվան հ.1 նամկապարտեզում կազմակերպված բաց պարապմունքները, որոնց ներկա էին շրջապահապմի աշխատակազմի կապահովության մասնակիցները:

Այսպիսի արկղից հայտնվեց հայերեն այրությունը: Ա. Յայրապետյանը օրինակելի ծնուզ երեխաներին ծանրությունը կարող է լուրջ լինել իսկ առաջարկական աշխատավայրում:

Այսպիսի արկղից հայտնվեց հայերեն այրությունը:

